

Op de Heer wachten

Bron: De Morgenster, jaargang 1, p. 136-140, 1909

Auteur: J. N. Darby

Wat de gelovige hoort te karakteriseren is niet een louter vasthouden aan de leer van de wederkomst van de Heer, maar een dagelijks wachten op Hem. Hun zielen behoren zich te bevinden in de toestand van een bestendige verwachting van Hem, Hem te zien, bij Hem en gelijk Hem te zijn. Niet alleen, omdat de wereld, die vijandig tegenover ons staat, het oordeel tegemoet snelt. We hebben genade ontvangen om te wachten op Hem, die ons gered heeft, om dan volkomen te erkennen, wat Hij in Zijn kostelijke persoon voor ons is. Het oordeel is niet het voorwerp van onze hoop en vreugde, zoals eenmaal voor de heiligen, die zich tijdens de grote verdrukking op aarde zullen bevinden. Zij bedrijven vreugde, wanneer het oordeel wordt uitgevoerd, zoals we lezen in Jesaja 30:32: “En overal waar de door God beschikte staf voorbij is getrokken, overal waarop de HEERE die heeft doen rusten, zullen er **tamboerijnen en harpen** zijn”.

Ons deel is veeleer eenvoudig op de Heer te wachten. De ganse wandel en het karakter van een gelovige hangt daarvan af of hij zijn Heer verwacht. Ieder zal het aan de gelovige moeten kunnen zien, dat hij met deze wereld niets gemeen heeft dan alleen er door te gaan; dat wij niets in haar bezitten en dat wij ons bekeerd hebben van de afgoden tot God, om de levende en waarachtige God te dienen, en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten (1 Thessalonicenzen 1:9-10). Tot deze hoop waren de Thessalonicers bekeerd geworden; waar zij een wereld toebehoorden, die Gods Zoon verworpen had, daar moesten zij zich van deze afgoden afwenden, om “de levende God te dienen en Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten”.

Wat ik al mijn lezers recht dringend op het hart wil binden, is het persoonlijke wachten op de Heer; niet enkel het kennen van de leer van Zijn wederkomst, maar het ware *dagdagelijkse* wachten op Hem. Waarin ook de wil des Heren bestaat, in elk geval behoort het mijn wens te zijn, dat Hij mij bij Zijn komst getrouw vindt, om die wil te volbrengen. Maar dat is niet de gewichtigste vraag. Die is veel meer: *wacht ik op Hem dag aan dag?* In 1 Thessalonicenzen 2 wordt deze hoop op de wederkomst van Christus met *de dienst* in verbinding gebracht: “Want wat is onze hoop of blijdschap of erekroon? Bent ook u dat niet voor het aangezicht van onze Heere Jezus Christus bij Zijn komst?” (1 Thessalonicenzen 2:19). In dat ogenblik zal Paulus het loon van zijn dienst voor de heiligen ontvangen.

Voorts wordt in het derde hoofdstuk die hoop verbonden met *onze wandel*, als een aansporing tot heiliging. “opdat Hij uw harten zou versterken om onberispelijk te zijn in heiliging voor het aangezicht van onze God en Vader, bij de komst van onze Heere Jezus Christus met al Zijn heiligen” (1 Thessalonicenzen 3:13).

Eindelijk wordt in het volgend hoofdstuk *de leer van de hoop* ontvouwd en ook *de aard en wijze van haar vervulling* meegedeeld. “Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem van een aartsengel en met een bazuin van God neerdalen uit de hemel. En de doden die in Christus zijn, zullen eerst opstaan. Daarna zullen wij, de levenden die overgebleven zijn, samen met hen opgenomen worden in de wolken, naar een ontmoeting met de Heere in de lucht. En zo zullen wij altijd bij de Heere zijn” (1 Thessalonicenzen 4:16-17). We zien uit deze woorden, hoe de wederkomst van de Heer als dat dit elk ogenblik kan plaatsvinden, de gelovigen voor ogen stond. Paulus zegt: “**wij**, de **levenden** die overgebleven zijn”. Waarom “**wij**”? Omdat hij destijds de wederkomst verwachtte. Hij was “gelijk aan mensen die op hun heer wachten” (Lukas 12:36). En verloor hij dit karakter, omdat hij gestorven is vóór de wederkomst van de Heer? Neen, in het geheel niet! Hoewel Petrus een openbaring ontvangen had, “dat het afbreken van mijn tent nu snel zal plaatsvinden” (2 Petrus 1:14), toch heeft hij nochtans dagelijks de Heer verwacht. Dit was toen zijn karakter, en dit zal het ook zijn als de Heer komt. Hij zal door de dood niets verliezen, ook dit karakter niet. “En u, wees gelijk aan mensen die op hun heer wachten”! (Lukas 12:36).

De apostelen en gelovigen wachtten destijds zoals knechten, die aan de huisdeur staan, opdat zij, wanneer de Heer klopt, dadelijk bereid zijn voor Hem te openen. Dit is natuurlijk een beeld, maar daarin ligt de tegenwoordige kracht van de verwachting uitgedrukt. Waardoor is het verval en het verderf zo spoedig de gemeente binnengedrongen? Omdat zij begonnen is te zeggen: “Mijn heer blijft nog lang weg” (Lukas 12:45); maar “Zalig zijn die slaven die de heer bij zijn komst wakend zal vinden” (Lukas 12:37).

“Laten uw lendenen omgord zijn en de lampen brandend” (Lukas 12:35). De klederdracht van die tijd vereiste het kleed op te schorten en de lendenen te omgorden, wilde men kunnen dienen. Zo behoren ook wij onze klederen niet los te laten afhangen, m.a.w. onze gedachten, gevoelens en genegenheden niet te laten afvoeren, maar steeds tot dienen bereid zijn met welopgeschorte klederen en brandende lampen. Dit is begrijpelijkerwijze geen toestand van rust, integendeel, het is een buitengewoon vermoeiende zaak: een lange duistere nacht aldoor te waken. In de geest van ons dienen moeten hart, genegenheden, gedachten, gevoelens en wensen steeds omgord zijn. Het vereist een wezenlijke inspanning, het vlees niet te veroorloven zijn eigen weg te gaan. Het is soms een verlichting, al is het ook maar voor een ogenblik, dit vlees te veroorloven; maar, wanneer het geschiedt, zullen we ook stellig, evenals de tien maagden, inslapen. Immers, zoals de maagden zich met de olie in hun lampen neervlijden om te slapen, zo kunnen ook wij met de Heilige Geest in onze harten insluimeren. Maar “zalig zijn die slaven die de heer bij zijn komst wakend zal vinden”! (Lukas 12:37). De Heer roept ons als het ware toe: “Nu is het aan u omgord te zijn, in liefde te dienen en te waken; maar, wanneer Ik wederkom, dan staat het aan Mij, Mij te omgorden en nader te komen en u te dienen”.

Gij hebt het nu in het midden van de bozen wel nodig omgord te zijn en te waken, doch, wanneer het boze geoordeeld en weggedaan is, dan moogt gij uitrusten van uw arbeid. Eenmaal aangekomen in het huis van de Vader, kunt gij u neerleggen en de rust genieten. In die gezegende plaats van reinheid en heiligheid kunt gij uw klederen languit laten hangen, uw genegenheden, gedachten en gevoelens de vrije loop laten, zonder bevreesd te zijn ze te bezoedelen.

Ingebonden jaargangen 'de Morgenster':

<http://www.uitetwoordderwaarheid.nl/product/1812-ingebonden-jaargangen-de-morgenster.html>

Het Bijbelstudieblad ‘De Morgenster’ is 42 jaargangen uitgegeven.

De onderwerpen waren hoofdzakelijk gericht op het profetische Woord.

De jaargangen zijn ingebonden en per deel los verkrijgbaar.

Tel.: 0543-471746

E-mail: bestel@uhwdw.nl

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm